

4. LA DIVERSITAT A L'ESCALA DE VEÏNS

*“Sabem que la pobresa està estretament associada
a la falta de contacte, a una solitud no desitjada.
Sabem també que la mescla, la convivència d'elements
diversos, és un enzim potentíssim per
catalitzar la cohesió i l'estabilitat social”*

“La ciutat sostenible”, 1998

Una escala de veïns és com una ciutat en petitó i per això podem considerar-la com la mínima expressió de la comunitat ciutadana.

A l'escala convivim amb veïns que normalment no hem triat i hi establim relacions que esdevenen importants ja que les persones amb qui compartim l'edifici constitueixen el nostre entorn humà més immediat.

Per això, em va semblar que una bona manera d'explorar la diversitat de la ciutat era investigar la diversitat d'algunes escales. Al mateix temps, em proposava conèixer les percepcions dels propis veïns sobre aquesta diversitat i saber quines relacions s'estableixen entre ells i les seves diferències: d'aquesta manera, podia subministrar una aproximació interessant a com els ciutadans de Barcelona viuen els valors i els conflictes vinculats a la diversitat.

A continuació presento els resultats de la meua recerca escala per escala. Els tres primers apartats descriuen les dades obtingudes en cada escala, precedides d'una breu introducció a les característiques i diversitat del districte corresponent. El quart apartat presenta quadres i gràfiques amb el resum de totes les dades i comenta els resultats en el seu conjunt, destacant-ne les similituds i les diferències.

UNA ESCALA DE L'EIXAMPLE (C/ARAGÓ, 235)

El barri

L'origen de l'Eixample el trobem en l'espai del pla del Barcelonès fora muralles, una gran extensió de pla, on no es podia construir perquè es considerava zona militar i on només hi havia horts dels pagesos de Gràcia i de Barcelona.

Va ser l'any 1859 quan el consistori barceloní va convocar un concurs de projectes urbanístics, del qual va sorgir guanyador el de l'arquitecte Rovira i Trias. Paral·lelament, el govern central en va encarregar un altre a l'enginyer Ildefons Cerdà, un pla que va imposar per un decret que anul·lava la decisió de l'Ajuntament de Barcelona. Aquella intromissió centralista no va agradar gens a la ciutat, malgrat que establia un projecte millor. El Pla Cerdà aprovat va provocar rebuig degut a la mesura centralista del govern i pel gran nombre d'espais "desaprofitats" en jardins.

L'Eixample es va construir en els anys de la industrialització de Catalunya, a la darrerria del segle XIX i començament del XX. La part central, la dreta de l'Eixample, va ser el barri de la burgesia, tot i que Cerdà, amb el seu pla urbanístic, volia dissenyar una ciutat igualitària, on no es diferenciessin uns barris dels altres per les condicions de vida imposades.

L'Eixample dels nostres dies, pràcticament, només conserva del passat la seva aparença. En l'actualitat⁷, el barri té un total de 243.383 habitants, dels quals el 76.3% són de Catalunya i el 21% venen d'altres comunitats autònomes com Andalusia (4.2%) o Aragó (4.8%). La resta, un 2.7% la componen les persones de nacionalitat estrangera.

L'estructura més habitual de les llars d'aquest districte és la de la parella amb fills, tot i que el percentatge dels habitatges unipersonals (12.9%) és força més alt que en altres barris i molt proper al de les parelles sense fills (17.4%).

Pel que fa al nivell d'estudis, només un 9.6% no en tenen, mentre que més d'un 20% han cursat estudis primaris i, gairebé el 40% n'han fet de secundaris, xifra molt similar al percentatge de persones que han realitzat estudis universitaris. Només el 0.4% ha fet algun cicle formatiu.

Si ens fixem en l'activitat laboral, veurem que el 50% de la població del barri treballa, principalment són tècnics (38%), empresaris (11%) o professionals liberals (5.3%). Per contra, les ca-

⁷ Dades de l'Anuari Estadístic de Barcelona, 2001

tegies socioprofessionals inexistents al barri són la d'obrer no qualificat i la de treballador agrari, ambdues amb un 0.0% del total. De la resta, el 25% són jubilats, el 8% mestresses de casa, el 10% estudiants. I pràcticament, un 1% són incapacitats.

Pel que fa a l'aprofitament del temps lliure a dins de la llar, gairebé un 2% declara no tenir-ne, mentre la resta el distribueix realitzant activitats com veure la televisió, llegir, fer labors, fer feines de la llar, escoltar música, estudiar,... i pel que fa referència a les activitats de lleure dutes a terme fora de casa el percentatge de gent que diu que no té temps lliure puja fins al 6%. Amb àmplia majoria destaca passejar, activitat realitzada pel 40%, sobre la resta d'activitats com anar al cinema, practicar esport, anar de compres o fer excursions que concentren totes entre el 10 i 3%.

De les dues llengües parlades majoritàriament a Barcelona, a l'Eixample, el 56.6% considera que el català és la seva llengua pròpia i el 48% la parla a casa habitualment.

En aquest barri no arriba al 15% el percentatge de persones que tenen, a casa, menys de 20 llibres. La majoria declara tenir-ne al voltant dels 100, mentre que el tant per cent de persones que no en té cap és nul.

Aproximadament el 50% del barri, llegeix el diari cada dia, però el 6% només ho fa esporàdicament i el 20% alguns dies a la setmana. El diari més llegit al barri és La Vanguardia (40%), seguida del Periódico en Català i de la gent que no en llegeix cap (ambdós un 15%).

L'Eixample és el tercer barri, després de Sarrià-Sant Gervasi i Les Corts, amb l'índex de votants més alt (55.5%) de Barcelona, segons les dades de les darreres eleccions locals (13 de juny 1999). En aquestes mateixes eleccions, es va poder observar com el 36.4% del votants recolzava el PSC, seguits de molt a prop per CiU que va rebre 34.527 vots (el 28.4%). A continuació venia el PP (14.8%), ERC-EV (8%) i IC-V (6.6%).

Més de la meitat de la població pertany a alguna entitat o associació, entre les que destaca el club esportiu (22%), encara que n'hi ha d'altres com els sindicats (9%), les associacions religioses (6%) i les ONG's (11%).

L'escala

L'escala en la que he passat les enquestes de la meva recerca està ubicada al centre de l'Eixample, exactament al carrer Aragó entre la Rambla Catalunya i el carrer Balmes. Aquest edifici del 1894, acull un total de 29 habitatges distribuïts en dues escales bessones de 6 plantes cadascuna amb 2 pisos per replà i una porteria a l'entrada. Cada pis té al voltant de 100m². La majoria estan dedicats a l'habitatge tot i que n'hi ha tres d'ocupats per buffets d'advocats.

col·leccionar petxines, entre d'altres, serien exemples del primer cas, mentre en el segon destaquen practicar esport, anar al cinema, passejar i fer activitats amb la família com les activitats en que coincideixen més persones, tot i que també n'hi ha d'altres com fer excursions, anar de compres, visitar museus i exposicions o sortir amb les amigues.

El 65% dels enquestats declara que el català és la seva llengua pròpia, el 21% considera que ho és el castellà, pel 4.6% ho és el francès i una persona diu que aquesta és l'àrab. Pel que fa a la llengua que es parla habitualment a la llar el català predomina sobre el castellà amb un 67.4%. La majoria no utilitza cap altra llengua a casa de manera esporàdica encara que també saben parlar anglès (16%), francès (9.3%), italià (2.3%), àrab (4.6%) i alemany (2.3%).

En preguntar-los per les seves preferències televisives, destaca TV3 com a cadena més vista, seguida de TVE1, TVE2 i Canal 33. Pel que fa al tipus de programes que els agrada veure, els més destacats són les pel·lícules, els informatius o els programes d'entreteniment, encara que també veuen documentals, sèries, esports i debats.

Si ens centrem en el nombre de llibres que tenen a casa, no hi ha ningú que declari no tenir-ne cap i la majoria es situen a la franja de 100 a més de 500.

Entre els diaris més llegits entre la població de la mostra apareixen La Vanguardia (46%), El País (30.7%) i el Periódico en català (23%), en els primers llocs, a continuació vindrien l'Avui, el Mundo, els diaris esportius,... Pel que fa a la freqüència amb la que els llegeixen gairebé el 50% diu que cada dia i una quarta part els caps de setmana.

La meitat de les persones enquestades afirmen conservar hàbits i tradicions relacionades amb el lloc d'origen entre les que destaquen les festes nadalenques, la castanyada, els reis, la mona, la revetlla de Sant Joan, la Mercè o les festes religioses.

Si observem l'apartat d'opcions i creences, veiem com un 38% declaren ser creients i el 30% practicants de la religió catòlica. Pel que fa referència a l'inclinació política, un 40% dels veïns es consideren d'esquerres, un 23% de centre i un 7.6% diuen ser apolítics.

Si ens fixem en les relacions i el nivell d'associacionisme, l'entitat que destaca per sobre de la resta és el club esportiu amb un nivell d'associats més elevat que la resta, tot i que també apareixen altres entitats com ONG's, col·legis professionals, associacions religioses, associacions culturals, associacions de veïns o AMPA's. Tanmateix, no hi ha ningú que pertanyi a associacions relacionades amb el lloc d'origen.

En qüestionar als veïns de l'escala sobre el nivell de relació que hi ha amb la resta de veïns, tots consideren que aquesta és, en general, bona i ningú no considera que aquesta sigui dolenta. Es reflecteix un tipus de relació equilibrada, entre l'anonimat i el veïnatge. En canvi, en preguntar-los

per la seva relació amb les persones del barri, les respostes de la gent tendeixen més a considerar-les d'anonimat que de veïnatge, tot i que proporcionalment, la gent troba que la relació és correcta. Cal afegir que més d'un 50% dels veïns estan satisfets del nivell de relació que tenen amb altres persones de l'edifici i hi ha qui ho justifica dient que *“són correctes i agradables”*; tanmateix, els qui no estan satisfets declaren: *“hauria de millorar, interessar-nos més pels problemes dels altres veïns”*. En canvi, en preguntar si estaven contents amb la relació que tenien amb la gent del barri tres persones han contestat que no.

A tots els enquestats de l'escala, en demanar-los si havien detectat algun problema amb la resta de veïns degut al fet que eren de procedències molt diverses, el 84.6% ha negat aquesta possibilitat i en referir-se als avantatges, el 30% no en troben cap però la resta declaren: *“és molt divertit conèixer gent de tota mena i condició, sempre s'aprèn alguna cosa”*, *“l'avantatge és que hi ha una proliferació de la diversitat cultural”*, *“millora la integració”*.

UNA ESCALA DE SANT MARTÍ (C/MENORCA, 74-76)

El barri

El terme municipal de Sant Martí de Provençals s'estenia a llevant de la ciutat de Barcelona, des de les muralles fins als marges del riu Besòs i des del mar fins a la muntanya del Carmel. Aquest extens municipi es va desenvolupar cap al nord a partir del segle X, gràcies a la presència del Rec Comtal, que portava l'aigua de Montcada a Barcelona. En canvi, les terres de més al sud, insalubres, formades en gran part per aiguamolls, es van transformar a partir de mitjan segle XVII arran d'un procés industrialitzador que va convertir l'antic municipi en un dels territoris amb més concentració d'activitat industrial de l'Estat espanyol.

Sant Martí de Provençals va ser un municipi independent fins al 1897, en què va ser agregat a la ciutat de Barcelona, juntament amb els pobles de Gràcia, Sant Andreu, Sants, les Corts i Sant Gervasi, com a conseqüència del creixement de la ciutat i la població provocats per la construcció de noves fàbriques i la necessitat de crear noves zones residencials per als treballadors.

El barri de Sant Martí té un total de 206.401 habitants, organitzats en llars que responen a estructures ben diferents, tot i que les més generalitzades són les de la parella amb fills (48.9%) i la parella sense fills (21.6%). En comparació amb els altres dos barris que he triat també destaca el percentatge de famílies monoparentals (10%).

Del total de ciutadans del districte, dues terceres parts han nascut a Catalunya, el 30% a la resta d'Espanya (sobretot a Andalusia, Castella i Lleó i Extremadura) i el 3% restant ho ha fet fora de l'Estat Espanyol.

La major part de la població de Sant Martí ha realitzat estudis primaris, un 32% secundaris i el 12% té una carrera universitària, xifra lleugerament inferior al percentatge de població que no té estudis (12.9%).

Si observem el nivell d'activitat laboral, veiem que el 49.6% treballa i el 4.0% busca feina. De la resta, el 24% el formen els jubilats, el 15% les mestresses de casa i el 2.5% els incapacitats, mentre que els estudiants són el 4.3% del total. Aproximadament l'1% ni treballa ni busca feina. De la població treballadora, el 24.5% el compon el personal administratiu, els tècnics agrupen el 20% mentre que tant obrers qualificats com treballadors de serveis concentren un 15% de la població total. Tanmateix, sobta el fet que un 0.0% del conjunt de gent que treballa tingui una professió liberal, xifra igual a la del treballador agrari.

En general, els ciutadans del barri dediquen el seu temps lliure, dins la llar, a veure la televisió (54.7%), llegir (47.5%), fer labors (13.3%), fer activitats artístiques (5%) o jugar amb els nens (4%) i

Les enquestes que m'han estat retornades, aporten dades sobre 43 habitants, els quals es distribueixen principalment entre els 40 i els 60 anys tot i que també és destacable el nombre de persones que tenen entre 20 i 40 anys. Un fet rellevant és la inexistència de persones de menys de 15 anys en el conjunt de l'escala.

Totes aquestes persones es distribueixen en llars que segueixen la tendència general del barri segons la qual predomina l'estructura de parella amb fills seguida per la de parella sense fills i la de família monoparental. Tanmateix també hi ha llars on cohabitaven germans i cosins, o parelles amb fills i avis.

Pel que fa a l'origen de les persones de l'escala, 17 han nascut a Barcelona, només una ho ha fet a Catalunya (Baix Ebre); la resta està composta per 4 equatorians i 21 persones provinents de la resta de l'Estat Espanyol (València, Andalusia, Galícia, Múrcia, Extremadura, Castella-La Manxa,..).

En fer referència al nivell d'estudis, en relació amb el barri de l'Eixample, es detecta un augment del nombre de persones que únicament han cursat estudis primaris (46.5%) i una disminució dels que n'han fet de secundaris o universitaris — 23% del total cadascun—. De les 10 persones que han realitzat una carrera universitària, n'hi ha 3 que han fet una llicenciatura i 7 que han realitzat diplomatures.

Si ens fixem en el treball i l'activitat, veiem com el 55.8% treballen, el 4.6% busquen feina, el 9.2% són mestresses de casa, el 18% jubilats i la resta respon al percentatge d'estudiants. En relació a la quantitat de persones que treballen i a la categoria socioprofessional a la que pertanyen s'aprecia que destaquen, amb un 25% cadascun, el nombre de professionals liberals i d'obrers (tant qualificats com no), per sobre del 20.8% de tècnics, al 8.3% d'administratius i d'autònoms i el 4.1% d'empresaris i directors o gerents.

En demanar que indiquessin la classe social a la que consideraven que pertanyien el 87.5% consideren que són part de la classe mitja mitja, mentre que la resta es considera de la classe mitja baixa.

Pel que fa a la disponibilitat de temps lliure, únicament una persona declara no disposar-ne. Tota la resta, dediquen aquestes estones per a mirar la televisió, escoltar música, fer labors, col·leccionar segells o escurçar pantalons dins la llar, mentre fora prefereixen anar de compres o al cinema, passejar, fer excursions, anar a museus o anar a veure partits de futbol.

Seguint la tendència que tenia el barri pel que fa a la llengua pròpia de cadascuna de les persones de la llar, el 83.7% considera que aquesta és el castellà i només el 16.3% diu que és el català. En quant a la llengua que es parla habitualment a casa, el castellà segueix predominant amb un 88.7%. La gent d'aquesta escala, on s'ha vist que el castellà és predominant en tots els àmbits, declara

que a vegades utilitzen el català, però rarament. Tot i així, hi ha qui també sap parlar altres llengües com ara l'anglès, el francès o l'italià.

En demanar quines eren les cadenes de televisió que miraven normalment, Tele 5 va quedar en primera posició amb un 81.3%, seguida d'Antena 3 (62.5%), TV 3 (50%), TVE1 (37.5%). I pel que fa als programes que més els agradava veure, destaquen els informatius, els programes d'esports, els documentals i les pel·lícules com a principals, tot i que també hi ha qui prefereix veure musicals, magazines, concursos,...

En referència al nombre de llibres que posseeixen a la llar, en aquesta escala apareix una persona que diu tenir-ne menys de 10 i una altra que no en té cap; tanmateix, la majoria se situa entre els qui en tenen de 26 a 100.

En quan al diari que llegeixen habitualment, La Vanguardia (43.7%) és la que compra més gent però també tenen molt d'èxit el Periódico i els diaris esportius (31% cadascun), també hi ha qui llegeix diaris gratuïts com són el Metro o el 20 minuts i un 19% diu no llegir-ne cap. En demanar la freqüència amb que llegeixen la premsa més del 40% diu que ho fa cada dia i als voltants del 30% ho fa els caps de setmana.

En aquesta escala s'observa un alt conservadorisme pel que fa a costums i tradicions relacionades amb el lloc d'origen (70%), tant pel que fa a hàbits gastronòmics —la mona, castanyes i panellets, sopa d'all, empanada gallega, "torrijas", coca de sant Joan—, com música o celebracions —Nadal, reis, segona Pasqua—.

En relació a les opcions i creences, el 75% del total de persones enquestades són creients, de les quals el 83% practiquen la religió catòlica i 1 persona és deïsta cristiana. En quant a l'inclinació política, predomina el nombre de persones apolítiques o les que són d'esquerres —ambdues amb un 30% dels enquestats— tot i que també hi ha qui és de dretes (20%) i de centre (6%).

En demanar-los quin nivell de relació tenien amb la resta de veïns de l'escala, la majoria la situen entre el 3 i el 5 —considerant que l'1 és anonimat i el 5 veïnatge— i, majoritàriament, tots estan contents amb això perquè consideren *“que la gent està allí quan la busques i si no, et quedes a casa teva”*. Pel que fa al nivell de relació amb la gent del barri, ja hi ha un 12% que considera que aquesta s'acosta més a l'anonimat que al veïnatge però tanmateix, continuen estant-ne satisfets. En plantejar-los la realitat que a l'escala hi ha gent d'origen divers i demanar-los si havien detectat algun problema degut a aquest fet, un 18% ha respost afirmativament i ho justifiquen dient que en un pis s'hi generen molts sorolls. En demanar pels avantatges el 40% reconeix no trobar-ne cap però els qui si que en troben, argumenten que *“cadascú aporta quelcom amb la seva cultura”*, que *“la gent és més oberta”* i que *“el fet de provenir de diferents llocs enriqueix les persones al conèixer els seus costums i les seves cultures”*.

UNA ESCALA DE NOU BARRIS (C/VIA FAVÈNCIA, 155)

El barri

El districte de Nou Barris es compon, actualment, de catorze barris: Can Peguera, Canyelles, Ciutat Meridiana, Guineueta, Porta, Prosperitat, Roquetes, Torre Baró, Torre Llobeta, Trinitat Nova, Turó de la Peira, Vallbona, Verdum i Vilapicina. La configuració actual data de l'any 1984, moment en el qual Barcelona va aprovar l'actual divisió territorial en deu districtes. Tanmateix, la denominació Nou Barris data de començament dels anys setanta, quan la revista de la primera associació de veïns de la zona va adoptar aquesta denominació, en aquells moments plena de ressons de lluita ciutadana.

Els catorze barris que componen el districte, tot i que tenen uns orígens i una evolució ben diversos, configuren un dels districtes amb més personalitat de la ciutat, malgrat que, al mateix temps, és un dels més joves. Ubicats en uns espais que històricament constituïen la rodalia de Barcelona, aquests barris van créixer al llarg del segle XX i van deixar enrere el seu passat rural tot incorporant-se d'una manera progressiva a l'entramat urbà de la ciutat.

En aquest districte, ubicat a l'extrem més occidental de la ciutat, hi viuen un total de 164.163 persones. A l'igual que en el conjunt de Barcelona (capítol 3), l'estructura familiar més comuna és la de la parella amb fills, tot i que, en aquesta zona també hi ha un alt percentatge d'habitatges formats per una parella sense fills (19.2%) i llars monoparentals (9.6%) i unipersonals (6.7%).

Del total de la població, el 56.1% ha nascut a Catalunya, gairebé el 44% ho ha fet a la resta d'Espanya — principalment a Andalusia (14.8%), Castella i Lleó (6.4%) i Galícia (4.7%)— i només un 0.4% dels ciutadans del barri són estrangers.

En aquest barri són semblants el nombre de persones que han realitzat estudis secundaris i les que només n'han realitzat de primaris, ambdós col·lectius amb percentatges al voltant del 35%. Tanmateix és molt elevat el percentatge de gent que no té estudis (22.7%), mentre que només un 6.3% n'ha realitzat d'universitaris.

En l'actualitat, més de la meitat de la població treballa, principalment en el sector dels serveis (21.3%), com a personal administratiu (24.4%) o obrer (28.3%); un 11% són tècnics i un 3.9% professionals liberals. El 17% del total són mestresses de casa i gairebé el 20% són jubilats. De la resta de població, un 3% estudia, l'1% són incapacitats i el 5% busca feina.

En general, no és tracta d'un col·lectiu que careixi de temps lliure ja que aquest és el cas de menys de l'1% del total. Les activitats realitzades a la llar, durant el temps de lleure amb més freqüència són mirar la televisió (43.3%), fer repòs (20.6%), fer labors (14.7%) o llegir (38%) sobre

d'altres menys multitudinàries com estudiar, jugar amb els nens o fer activitats artístiques, totes als voltants del 3%.

Pel que fa a les activitats realitzades fora de la llar, la que té un nombre més gran d'adeptes és passejar o voltar (52.5%); tanmateix n'hi ha d'altres com practicar esport (8%), anar al cinema (6%), anar de visita (5%), anar de compres (3.8%) o fer activitats amb la família (4%).

En aquest barri, el castellà predomina sobre el català ja que en un 64.7% dels casos és la llengua que es parla a les llars habitualment.

Si observem el nombre de llibres que disposen a casa, veiem com, en relació amb Sant Martí, es manté el percentatge de persones que no en tenen cap (0.8%) mentre que es duplica la quantitat de persones que en tenen menys de 10 (4.2%). La majoria de la resta de ciutadans diuen tenir-ne entre 26 i 500.

El diari més llegit al barri és El Periódico (25%) seguit per La Vanguardia (17%) i els diaris esportius (9%). Només un 1.3% de la població no en llegeix cap. Pel que fa a la freqüència amb la que acostumen a llegir-ne, el 25% ho fa cada dia, mentre que el 20% ho fa alguns dies a la setmana. Tanmateix, el nombre de ciutadans que declaren no llegir-ne mai és molt elevat (26.2%).

Si prenem com a indicador els resultats de les darreres eleccions locals (13 juny 1999), sobre un 50.7% de votants, s'observa una tendència general d'esquerres, sent el PSC el partit més votat (45.297 vots), seguit de lluny pels altres partits com el PP (10.428) i CiU (7.893).

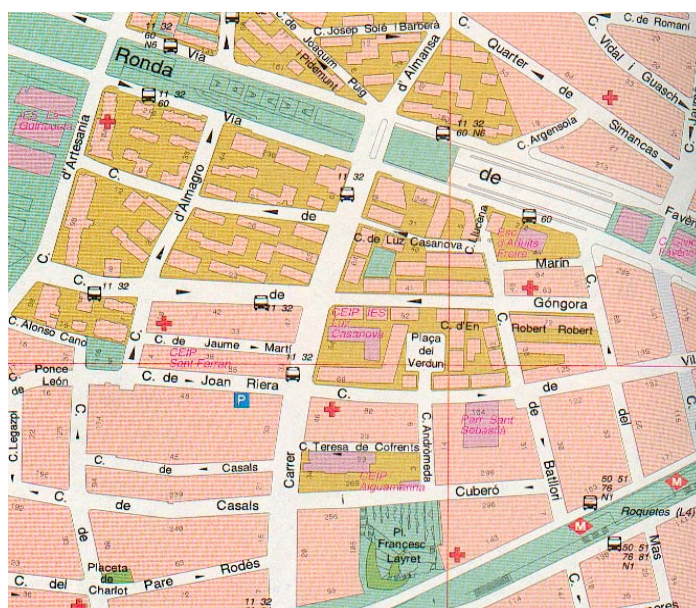
El nivell d'associacionisme en aquesta zona és força baix —només el 36.6%— i es distribueix força uniformement entre els diversos tipus d'entitats: associació de veïns (8%), sindicat (6.7%), casal de joves (4.6%), ONG (5.5%), associació cultural (6.3%),...

L'escala

L'escala que he triat en aquest barri és troba a la Via Favència n°155. Es tracta d'un bloc de quatre plantes amb dos pisos per replà, dedicats tots ells a l'habitatge.

En aquesta escala vaig repartir 7 enquestes i totes elles em van ser contestades, per la qual cosa el percentatge de participació és del 100%.

Amb les enquestes que vaig recollir, es pot veure que en aquest bloc de pisos

hi viuen un total de 20 persones de les quals set tenen menys de 19 anys, dues entre 20 i 30 anys, cinc de 35 a 50 anys i no hi ha ningú més gran de 74 anys. Totes aquestes persones, s'estructuren, principalment, en llars que responen al tipus de parella amb fills o sense i també hi ha una llar unipersonal.

El 70% del total de veïns ha nascut a Barcelona, tot i que no hi ha ningú que sigui originari d'altres llocs de Catalunya si que n'hi ha que provenen d'Andalusia i fins i tot n'hi ha 2 que són argentins. Si ens fixem en l'origen dels pares d'aquestes persones, només uns eren catalans i la resta venien de Córdoba, Granada i Melilla.

En preguntar-los pels estudis, dues persones van dir que no en tenien, 7 que només n'havien fet de primaris i 4 que havien cursat estudis secundaris. Els únics que havien fet una carrera eren els argentins que havien vingut aquí per estudiar i que havien fet una diplomatura.

Pel que es refereix al treball i a l'activitat, el 35% treballen, el 15% són mestresses de casa o jubilades, el 40% estudien i 1 persona està buscant feina, encara que havia treballat anteriorment fa 4 mesos que està a l'atur.

En quant a la classe social autopercebuda el 57% es considera de la classe mitja mitja, el 29% creu ser membre de la classe baixa i el 14% de la mitja baixa.

En demanar-los per les activitats que realitzaven en el seu temps lliure ningú no va declarar no tenir-ne i l'activitat que tothom realitza és veure la televisió, encara que també hi ha qui li agrada llegir, fer repòs, escoltar música, jugar amb els nens, netejar i fer bricolatge o reparacions. A més a més, hi ha un veí que considera que empolainar-se cada matí és una activitat de lleure i un altre que toca la trompeta. Pel que fa a les principals activitats de lleure realitzades fora de la llar, destaca anar a passejar o voltar encara que també n'hi ha d'altres com practicar esport, anar de visita, practicar hobbies, fer activitats amb la família, sortir els caps de setmana amb els amics i anar a dinar en un restaurant,... Sorprenen que no hi ha ningú que vagi a museus, al teatre o a veure exposicions durant les estones lliures.

Relatiu a la llengua pròpia de cadascun dels membre de la llar només una veïna diu que aquesta és el català, per la qual cosa, la llengua que es parla a totes les llars és el castellà i ningú, a part dels que han nascut a Argentina que parlen l'anglès, no sap parlar cap altra llengua, tot i que, en ser preguntat, un veí diu que parla l'"andalús".

Pel que fa als hàbits televisius, la majoria veu Tele 5 o Antena 3, encara que també els agrada mirar TVE 1 i TVE 2. Pel que es refereix als programes que prefereixen, en els primers llocs hi ha les pel·lícules i els informatius, encara que els segueixen de prop els programes de sobretaula amb proporcions molt semblants.

En quant als llibres que hi ha a casa, no hi ha ningú que digui que no en té cap tot i que els que en tenen més declaren tenir-ne entre 26 i 100 i ser llibres de temàtica religiosa. La majoria en tenen entre 10 i 25 si es tenen en compte els llibres de cuina, els dels nens de l'escola, les enciclopèdies,...

Només una persona a l'escala llegeix el diari i aquesta diu que cada dia compra la Vanguardia; la resta de persones declaren que esporàdicament, si en llegeixen algun, aquests acostumen a ser diaris gratuïts com per exemple el Metro o 20 Minutos.

En demanar-los si conservaven algun hàbit o tradició relacionada amb el lloc d'origen, el 66.6% va dir que si, tant a nivell gastronòmic (gaspatxo, "salmorejo",...) com musical (flamenc, sevillanes,...) o d'altres.

Si observem l'apartat d'opcions i creences, veiem com el 66% són creients (*"haber hay algo..."*) i el 33% no ho són. De les persones que són creients, tres no practiquen cap religió, una és catòlica i tres són testimonis de Jehovà.

Fixant-nos en la pertinença a entitats, veiem el baix nivell d'associacionisme que hi ha a l'escala ja que únicament una persona declara ser membre d'un sindicat, una altra d'un club esportiu i una última formar part d'una associació religiosa. Tanmateix, ningú no pertany a cap entitat relacionada amb el lloc d'origen.

En qüestionar als veïns de l'escala sobre el nivell de relació que hi ha amb la resta de veïns, en una escala de l'1 al 5 (considerant 1 com a anonimat i 5 com a veïnatge) tots estan d'acord en puntuar la seva relació amb un 5. La relació que tenen aquests veïns amb la resta de gent del barri rep la mateixa puntuació. Òbviament, estan satisfets de la relació que mantenen i apunten que *"fins ara no hem tingut mai cap problema"*, *"no hi ha discussions perquè tothom respecta la diversitat de creences"*, *"tots són bones persones, ens donem una mà quan cal"*. Com es pot observar amb aquests comentaris, no hi ha queixes dels veïns de l'escala, tanmateix, si que n'hi ha dels del barri—dues famílies fan menció d'un cert vandalisme a la zona, acció per a la qual tots s'han unit i estan recollint firmes per intentar solucionar-ho—.

Tots coincideixen a declarar que mai no han tingut cap problema degut a les diferents procedències de cadascun d'ells, però quan se'ls va preguntar si trobaven algun avantatge en aquest fet, una tercera part va dir que no, una altra que no ho sabia i la resta va dir que si perquè creuen que *"ens podem ajudar quan necessitem quelcom"*.

